

или вънкашната страна на книгите. Обаче и въ петте дни, що оставатъ за заемъ книги навънъ, пакъ не бива да се посвещава цѣлиятъ день на това, а да се избере-  
ратъ най-пригодни часове два часа, когато двоица отъ персонала на библиотека-  
та да се прѣдадутъ исключително на тая служба (С, §. 44.). Ако биде наредено зе-  
лимитъ да сѣдзватъ прѣзъ цѣлия денъ, персональтъ на библиотеката ще е  
принуденъ да раздѣля своето врѣме за работа ту въ канцеларията, дѣто  
му е възложено, покрай друго, да води описа на книгите въ инвентаръ, въ аз-  
бучния каталогъ, да прави списъци за нови книги, за книги за подвързване,  
да държи сметка за сроковетъ на заемите, за просрочката, и пр., ту пакъ  
да пострѣца исканията на заимачите, които водятъ подиръ си и свои фор-  
малности. Исканитъ книги трѣба споредъ заемимитъ листове ~~не~~ да се изди-  
рижатъ въ библиотеката, да се запишатъ въ книгата за домашни заемъ,  
да се прѣгледа състоянието имъ и да се изнесатъ за раздаване на заимачи-  
та въ стая отдѣлна отъ канцеларията, дѣто не е вѣкога възможно да вли-  
затъ вънкашни лица. Въ азията стая ще се приематъ назадъ и връщани-  
та книги, като се прѣгледатъ да не са повредени и се отпишатъ отъ книгата.

Пѣти обстоятелства при заиманъето книги и тяхното връщане  
отъ заемъ съвѣстно съ извършанъето отъ персонала на канцеларската ра-  
бота, напикатъ силно да се отдѣли съвѣстивъ едната служба отъ другата. Служба-  
та съ заиманъето и връщанъето книги, ако се нареди така, че персональтъ  
да може отнапрѣкъ да знае какво иска вѣкоя единъ отъ заимачите, тя  
ще е въ състояние въ едно кѣсо врѣме и съ най-голямата редовностъ да задо-  
воли едно голѣмо число заимачи. Можетъ ли заимачите, които взиматъ  
книги за прочитъ на личенъ срокъ, да ги взиматъ денъ по-рано или денъ  
по-късно, тѣ ще могатъ още по-вече да ги взематъ и въ уредени часове отъ  
деня за заемъ. Денотъ прѣди това тѣ ще употребѣватъ да извѣстѣятъ библи-  
отеката, що желатъ, и кога дойдатъ да си получатъ пожеланото, библиотеката  
може въ 2 часа врѣме да удовлетвори 100 такива желанія безъ най-малката  
спѣшка за себе и за публиката. Това азъ основитъ на оня редъ, който по прииѣ-  
ра въ Липпския университетъ азъ уведоохъ въ правилника С, §. 18. На първи по-  
гледъ хвѣткъ е струва, че той редъ е обременъ съ много „формалности“; но въ сѣщ-  
ностъ той е много цѣлесходенъ и практиченъ. Който заимачъ се грижи повече  
за себе си, той вниква ~~не~~ ще знае въ кои дни и часове библиотеката раздава  
книги и кога той трѣба да си поиска и да получи извѣстна книга. Мнозина  
отъ заимачите вече сѣ ми изявлявали вѣскакви сродни за подобенъ редъ, но  
тѣ азъ бивали много охъри, които обичатъ ни въ туй, ни въ оный врѣме да  
виждатъ въ канцеларията на библиотеката, на да избиратъ и заиматъ  
книги за домашенъ прочитъ. У тѣхъ сѣмъ свѣдѣлахъ още, че никогда не обър-  
щатъ внимание върху това, което библиотеката е обявлявала въ своите  
поштенци като отпѣрленъ редъ за извѣстна служба; и когато имъ се поис-  
ка изпълнението на обявеното най-малко прѣди нѣкои десетина дена, тѣ се  
възбиватъ съ сѣрдитъ отговоръ, „отѣдъ да знааши това!“

Уведениятъ редъ за заиманъе дома' книги има още една из-